

LA TRALLA



SURT ELS
DIVENDRES



Diputació, 262



Mentres els aristòcrates, els Urquijos, els catoliquíssims Pídals, els marquesos de etc., etc., junt ab una gran gentada, amalgama de classe mitja y toreros, estrangers sedents de emocions, y donas de totes menas, s'esgargamellavan demanant foch pel tigre que resultava manso; els obrers socialistas de Bilbao, Eibar y San Sebastián, celebravan una festa de germanor á plé camp acompanyats de sas mullers y de sos fills. La comparansa's porta la salsa.

Fa pensar molt y molt, la coincidencia de que mentres la gent fugia espahordida de la Plassa de Toros de San Sebastián, els socialistas tornaban satisfets d'haver consolidat més y més la seva unió, y afermat més y més las sevas ideas. Sían aquestas equivocadas ó justas, sían somnis ó realitats, lo cert es que en el cervell dels fills del trevall s'hi removia en aquells instants un ideal, y en el seu cor la satisfacció de la solidaritat, mentres que en tota la carnassa dels espectadors de la lluyta del tigre y el toro, en el cor y en el cervell dels que per sa ilustració y posició socials deurían donar l'exemple, s'hi cambiavan en un moment el baix y crudel sentiment del espectacle barbre, per la cobardia y la por que en moments de perill tindria d'esser sols patrimoni de donas.

Com creixen als nostres ulls els ignorants, els despreciats, els plebeus! Com els admirém per sábs y per nobles de sentiment!

El mal social que avuy pateix l'Estat no es pas culpa dels que no saben, ni son élls responsables de sos actes violents, y de sas desesperacions per las injusticias de la actual societat. Els responsables, els culpables son els grans, els ilustres, els privilegiats que ab sos exemples y que ab sos actes dignes dels que un dia foren expulsats de la Iberia, segueixen la tradició de la barbarie.

Qui sab si molts dels nobles que assistiren á la asquerosa lluyta de feras, havian heretat el titol guanyat per sos avantpassats en las creuadas contra'ls moros!

De tots els actes, de tots els moviments y sucesos y aconteixements que esdevenen, els nacionalistas catalans ne treyém conseqüencias que han de servirnos pera orientació en la gran obra que'ns havém emprés. D'aquests darrers sucesos ne treyém, donchs, el franch convenciment, ó mellor dit, nos afermém en nostras conviccions de que'l veritable poble está en l'obrer que pensa y raciocina, está en aquests fills del trevall que tenen ideas, sían las que's vulgan, y que per un ideal trevallen.

Cal que'ls homes de bona voluntat encaminin y aconduheixin aquests ideals obrers, no pera desnaturalisarlos, sino pera ferlos més pro-fitosos.

Aquests ideals son un tresor. Procurém tots que no'l malegin els que, sense conciencia, se n'han fet amos, y aixís ja vindrá un dia que'l poble obrer, ab la bandera de la civilisació á las mans, entrarà á desembrassar la plassa de toros dels barbres que s'hi esgargamellan demanant sanch, encara que aquests se digan Urquijo y Pidal.

G.NOM



El poble catalá. — Ja 'ls hi dono feyna als que 's proposan catalanisar la Espanya!

AL SR. LLORENS ARDIT

Home, don Llorens, vosté qu'es tota una intelligència, y cultiva tant la ciència, y els varios rams del sabé, y que degut al sagrat sacerdoti que professa, li pertoca de fé endressa de la pobra humanitat, ¿perque vosté que té dots, y no es massa tabernacle, no va evitar l'espectacle qu'avuy ens fa riure a tots? ¡Oh! vosté es el principal autor d'aquestos bunyols, ¿qui no li fa pendre'l pols á la massa fraternal? Consideri que ben prompte, d'aquí dos sigles ó tres, si es que la Pepa pujés li'n podrà demanar compte, porque miri qu'es molt gros lo de la Fraternitat, ¡va ser un escándol granat, piramidal y espantós! Bofetadas y xiulets, crits de pillos y farsants! miserables, comediantes, canallas, lladres, ximplets! y tot anava en renou, y tothom feya amenassas; vaja, vaja, que las massas els volían fé un cap nou; ¿de qué servia'l maítin, porque ho va organisa aixó? ¿que no ho sab que la Unió fa temps que's va desunint? donchs era molt perillós reuní aquell munt de gent, quan á tots, precisament, els hi neix la rabia al cos; y vosté qu'es sabi á ratos, y diagnostica ab excés, y resulta forsa entés pera curar tumors y flatos, ho tenia de preveure ja assessorat per l'Assiátiq, que'l gran remat democrátich ni xiulant volia veure; aixó ho veu qualsevol... metje, n'está tothom enterat qu'avuy la Fraternitat té moltes pedras al fetje; els disgustos, las caborias, els enredos, els enganyos, las mentidas, els paranyos, y las dotze mil historias ab que'ls heu entretingut, han lograt que ab més urgencia perdessin tots la paciència y la calma y la salut, porque veuen lliis y net que'ls quefes no volen crits per seguir ben divertits á caball del seu matxet, es per aixó que al maítin tothom fugia d'estudi, fins que va arribá'l preludi del terrible San Quintin. La gent aquella bullia, tenia set de venjansa, se li veyia que ja's cansa d'aquell feix d'embusteria, per'xó prenien els retrats que penjavan dels pestatjes, y esquinçava las imatges dels redemptors més granats. ¡Quina vergonya, Deu meu, per nostre Junoy y en Roca! trobarse com una coca aixafats á cops de peu. Es el cop de mort fatal, es la guspira terrible qu'anuncia imprescindible la reventada final; inútil qu'alseu el crit y's revolqueu en deliri, vá de cap al cementiri la direcció del partit, y es porque resulta ful tot aixó que'ls prediqueu. ¡Avuy el poble ja ho veu que sou brillants Plimsaül!

PEP DE LA TRALLA

FESTA DE GERMANOR

Aquet es lo nom que pot darse á la bonica festa que celebrarem lo diumenge passat els obrers de la fàbrica d'en Jaume Serra y Dachs de Granollers.

Moltas son las obras, totas bonas, que fá nostre benivol principal per fer una germanor verdadera entre ell (potentat) y nosaltres obrers (proletaris); germanor digna d'imitar per molts que poguentho fer no ho fan, á més d'havernos montat dintre la fàbrica una escola pera ilustrarnos y havernos dotat de menjadors pera no darse'l vergonyós espectacle de casi

en totas las fábricas que'ls obrers tenen de menjar á terra entre mitg dels telers, nosaltres gracies á la bona voluntat del Sr. Serra, podém, si volém, seure á taula y menjar ab comoditat; tenim també el nostre coro pagat per ell y á fi de fer fondos pera fer excursions, depositém els coristas un ral setmanal, aixís es, que haventhi en caixa una regular cantitat determinarem fer una anada tots, mes no tots els fondos arribaren pera pagar lo que volíam fer, gracies al Sr. Serra poguerem realisarho y al mateix temps no sols anarem los del coro serio, sino també tots los homens y xarrihs de la fàbrica, fins ab nostre principal lo teórich y 'l mestre y alguns altres convidats. La sortida estava fixada pera dissapte, aixís es que al cayent de la tarde comensá l'excursió, els més ab tartanas, los més animosos á peu ens encaminarem á Parpes, al peu del turó del Apeyadó, allí hi arribarem trobant á nostre company y principal tot atrefagat preparant el sopar, donchs ell va ser lo cuyné de tota la excursió; en un plá sota la font ja hi había parada la tenda de campanya, enfront d'ella una ben disposada taula ab forma de U ahont ens assentarem tots ab la més gran amistat y alegría, el senyor Serra corrent d'aquí d'allá preparantho tot; per fi soparem, n'havent sopat els del coro entonaren unas quantas cansons del repertori y enjegaren uns quants fochs artificials que portaren lo teórich y altres companys; com era dissapte y tots estabam prou cansats de la feyna, procurarem buscar la mellor manera de dormir, els uns en una rasa, altres á la tenda y alguns á la casa de pagés, mes nó ab lliis sino á terra, lo senyor Serra mateix no siguié menos y dormí sobre una colcha á la entrada de la casa, lo teórich senyor Adam, ja hauria dormit bé ab una amaca que's portá, més es trencá la corda y aná de corcoll, desistint de dormir per las alturas. Eran las quatre de la matinada que ens llevavam y comensá á corre cada un per son costat, es feren moltes escurisions, mes lo senyor Serra al peu del fogó preparant l'esmorzar per tots qaaranta qu'era el nombre dels que formavan la colla: á las vuit esmorçavam y els més mandrosos buscavam un ombra pera disfrutar de la fresca del bosch que en va buscaban, donchs en uns dias tan calurosos en lloch se troba, el fegonista no paraba mentres tant de desmontar los fogons y uns quants companys aficionats á la culinaria ajudaban al senyor Serra á servir lo dinar, aquet fou ben guisat y espléndit á tot serho, al destapar lo champany regná la més gran germanor y alegría, els del coro, de peu dret, entonant las sevas cansons dirigits per nostre company Amaden que'ns deixá sentir la seva ben timbrada veu de tenor y l'amich Bescombi cantá també de barítono, acabant lo dinar ab una cridoria d'alegría y igualtat qu'encantá; allí tots eram uns, no hi havia amo que manés, tots ens respectarem per un igual; per fi s'acabá la festa, baixarem tots junts á peu cantant y rient arribarem á la Roca, entrarem en una sala de ball y donarem un concert improvisat, essen molt aplaudits per la concurrencia, menys per un home petit, un verdader liliputiense qu'ens digué qu'eram catalanistas carlinots, poca vergonyas y no sé quantas cosas més, tot porque cridarem visca Catalunya, porque cridavam visca la terra qu'ell ha nascut y qu'ell viu; alguns probaren de darli entenen de lo errat que anaba, mes compreguerem qu'era millor deixarho dir y continuarem avall, á las deu de la nit arribarem á Granollers tots contents y satisfets, agrahtint al senyor Serra la seva franquesa y bondat, y desitjant que molts fabricants imitin sa conducta, donchs si la major part de fabricants fessin com ell ¡ay Autonomia que aviat foras ab nosaltres!

UN OBRER DE CAN SERRA

Granollers, 25 Juliol 1904.

¡¡Cobarts!!

A En Emili Junoy

Lo que en diferents ocasions m'havía succehit, no m'havía fet veure las cosas tan claras com lo ocorregut ab motiu del meeting que vosté y demés perdidos celebraren á Sant Vicens de Torelló.

Els elements fraternos de dit poble'ns havían retat á pública controversia pera quan vosté y companys hi anessin, y aixó motivá que al saber que havían d'anarhi'l passat diumenge, vinguessin á casa de vosté dos companys á manifestarli que vindrían á sostindre pública discussió.

Vosté, ab la cobardia que'l caracteriza, no volia acceptar de cap manera, fins que accorralat per las rahons de mon bon amich En Pelegrí Llangort, no tingué altre remey que declarar que si'ls organiadors del meeting ho volían vosté accediria.

No son tan tontos els amichs que'l visitaren, que no compreguessin que ja's cuydaria vosté de que no acceptessin els fraternals de Sant

Democracia lerrouxiana



—El regidor republicá López, ha donat ordres pera que no's permeti als obrers que dinin en lá vía pública.

Vicens; y, efectivamen, aixís succehi. Ells no volgueren acceptar lo que élls mateixos ens havían proposat.

Nostre interés pel tan enganyat poble catalá ens privava de restar quiets, y per aixó jo en nom de LA TRALLA y representació del Centre Catalunya, y en companyia d'altres companys agafarem el mateix tren en que vosté marxá cap á ensarronar als senzills habitants de Sant Vicens.

El procedir cobart, rastre y innoble de que vosté feu ús, m'ha obligat, senyor Junoy, á relatar lo avans dit, y'm posa ara en el cas de dirli que no es propi d'homens refugir la discussió en cap ocasió, y molt menys quan se tracta de posar la veritat de manifest devant del poble.

Pero es que la veritat no está ab vosté, y's cregué que no acceptant la controversia, quedaria la veritat amagada, anant ab aixó molt errat de comptes, donchs si la farsa que vosté y demés publicitaris venen representant, havia de quedar al descobert devant de la discussió, també hi quedá ab la seva negativa, donchs, que aquesta negativa no representa res més que la confessió, per part de vosté, de la impossibilitat de combatre ab nosaltres, cosa que no m'extranya, donchs, ben sapigut tinch que la rahó no es jamay vensuda per la farsa indigna del primer qualsevol que passi.

Pero si'l fet de no acceptar demostra plena cobardía, en cambi lo ocorregut en el meeting per vosté presidit, es signe de farsa y innobles. Sabia V. porque ja l'havíam avisat que al mitin hi vindriam nosaltres donchs no estavam disposats á permétre que se'ns ataqués sense que per nostra part hi hagués la corresponent réplica.

Desde'l primer moment compreguerem que entre vostés hi havia la consigna de no atacar, pero aquesta consigna no la sapigué guardar en Vilarrubies, que després de despotricar y dir que ell acceptaria la controversia, ens feu dir per un senyor que alló era una broma y que ho deixessim correr. El Sr. Palau també volgué fer el valent y atacá de la manera més indigna al catalanisme, lo qual feu que jo demanés la paraula que no'm fou concedida per vosté que presidia.

Aixó demostra lo que son vostés; uns cobarts é innobles, donchs no d'altre manera pot titllarse á aquells que atacan á sos contraris sense donarlos llibertat de defensarse. Si vosté y demés fraternos teníen la intenció d'atacar, lo procedent, lo noble, lo digne era acceptar la controversia, donantnos aixís manera de defensarnos y si'ns negavan el dret de defensa lo noble y digne era no atacar. Pero tot lo que succeheix es sempre natural y lo natural en vostés no es pas la dignitat ni la noblessa, sino tot lo contrari.

Y vaig á acabar. Son procedir es de lo més denigrant que's coneix y propi tan sols d'un home com vosté que creu molt natural el despotisme sols porque vosté no es altre cosa que un despotia segons se dedueix de son escrit *El derecho de hablar*, en el quin diu textualment parlant d'aquest dret. "Quien lo viole en cualquiera y contra cualquiera, está en el camino del despotismo". Y yosté va violarlo no permetent que jo defensés mos ideals en un mitin per vosté presidit.

Alguna altre vegada'ns tornarem á trobar cara á cara senyor Junoy, porque'ls catalanistas ja estém cansats de veure com s'enganya al poble y per privar que aquest engany vagi avant, acudiré a tot acte que'ns sembli oportú y que tingui més importancia que'l ridícol fracás que tingueren á Sant Vicens de Torelló, ahont sols hi havían 81 personas contadas.

Y are segueixi obrant com mellor li dicti sa negra conciencia que no li farà pas enrogir la cara de vergonya, porque d'aquest género no més ne gastan aquells que'n tenen y'ls que'n tenen no son pas precisament els aduladors de'n Portas y Marzos, els atadors de las guerras colonials, culpables del fusellament d'En Rizal, ni aquells que anticlericals avuy fevan ahir pública professió de fé católica, apostólica

y romana, passejant pendons en professons religiosas.

Aixó es, Sr. Junoy, tot quant ab motiu de lo ocorregut á Sant Vicens de Torelló, te que manifestarli aquest catalá que's plany de tindre per germá de Patria á un home tan indigne de ser fill de Catalunya com ho es vosté.

JOAN LLORENS
Del «Centre Catalunya»

Algunas consideracions

á la pregunta II, d'en Pau Gemech, que diu: "De ahont treu'ls quartos en Lerroux pera anar á estiuhejar, ab tot y no tenir ocupació ni empleu conegut?"

Es una pregunta en vá pera'ls catalans conscients, ó catalanistas, com pera'ls inconscients, ó millor dit, pera'ls bèn que segueixen sas petjadas.

Pera nosaltres en Lerroux es un de tants vidors que viuen en aquest món, y es un subjecte molt aixerit que ha vist que á Catalunya hi havia molta industria, y haventhi molta industria, per forsa hi ha d'haverhi molts obrers, y com que per desgracia la gran majoria de ells son analfabets y están mancats de cultura y d'educació política y social, per lo tant era terror abonat pera poguer viure ab la esquena dreta per haverhi tanta llana pera esquilar, y s'haurá pensat que si no ho feya ell ho farian altres, en Canalejas, per exemple, que es un altre vividor, però una miqueta més fi.

Pera'ls que'l segueixen es un apóstol que ab la seva lábia 'ls ha fet veure que era un pobre mártir dels seus enemichs, que no ho som més que nosaltres, porque'ls altres, diguinse monárquichs, diguinse anarquistas (salvo alguna petita excepció), ó diguinse del color que vulguin, etc., etc., tots l'apoyan directa ó indirectament, y tots plegats fan el joch del centralisme espanyol ó castellá—que pera mí es igual—contra'l Nacionalisme catalá ó Catalanisme; però la majoria dels obrers que's diuen partidaris seus ho son de bona fé, que han cregut veure en ell un nou Mesias, que'ls ha de portar lo benestar tan desitjat pera tots los que tenim la desgracia d'havernos de guanyar las caixaladas en aqueixos calamitosos temps en que'ls nostres governants ens donan molta llibertat, aixó sí, pera que nosaltres no'ls prenguem la de que se'ns menjin de viu en viu y'ns robin lo darrer centim que guanyém ab la suhor del nostre front. Però aquets pobres inconscients lerrouxians, encara que devegades sembla que vagin á desenganyarse d'ell y obrir los ulls á la rahó, en Lerroux es tan espavilat y oportú, que ab un parell d'elocuentes discursos ja se'ls torna á fer seus, porque, segons diu ell, tot lo que diuen los seus enemichs d'ell son calumnias porque li tenen enveja de tot lo que'l pobre víctima té.

Pera acabar, porque veig que no acabaria may si'ls hagués de dir cosas d'en Lerroux, lo millor que podriam fer—es lo meu parer particular—vostés, senyors de LA TRALLA, es no parlarne ni be ni mal d'aquest home tan viu, encara que sigui veritat, porque lo que fan tots els que'n parlan, volguentlo ensorrar, es enlayrarlo més y més, y no recordarsen, com que al món no sia, y fer propaganda de nostras idees redemptoras per tots los medis legals, com son per la premsa, meetings, conferencias, etc., y'ls que no disposan de bens de fortuna, per medi de la propaganda individual, y'ls que tinguin la sort de disfrutarne, fundant ó sostenint escolas gratuhitas pera'ls obrers, que ensenyin á la catalana, y tenthó aixís, es com ab una mica de temps y paciència, casi tots los que's diuen enemichs nostres després vindrán ab nosaltres, sense que'ls hi aném gayre al darrera, y com que ja se'ls hi haurá donat lo principal que'ls hi manca, que es instruhirlos y ferlos homes dignes y conscients, ja sabrán capir nostres ideals y's sentirán catalanistas com nosaltres, y'l jorn que aixó sia, per lo menys obtindrém la autonomia de la nostra benhaurada Catalunya; y hi dit casi, porque'ls pochos que no voldrán venir ab nosaltres, ó serán fills d'altres regions, ó be catalans bordisenchs que's fan de qualsevol partit polítich espanyol pera enlayrarse, ó cobrar nómina ó viure á costa dels altres, però'ls primers per forsa haurien de naturalisarse com á catalans, y'ls últims haurien de plegar el ram ó anarsen á viure á la meseta central si es que els volguessen mantindre.

P. C. A.
caixista

SEGUEIX DESGLASSANT

(Y lo que te rondaré.)

Si fossim orgullosos, no hi dupteu que'n aquestos moments sentiríam una gran satisfacció.

Tal vegada no hi ha hagut cap més periódic que hagués profetisat com nosaltres ho havém

fet, que no podia ferse esperar el dia en que la remada inconscient dels cacichs republicans se donaria compte dels instints bastards dels seus pastors, y que'ls hi demanaria compte estret dels seus actes que no han sigut altre cosa que un seguit de baixeses y egoismes personals, sempre confiant ab la bona fé y ab la consciencia dels seus electors.

Y els nostres vaticinis s'han complert més aviat de lo que esperavam.

Quí ho havia de dir que aquella massa que quan nosaltres li deyam ab un bon fi, perque sempre'ls havem estimat més que los seus capitosos que, en nom de la República se estan fent el paquet, y que no tenen més finalitat que'l empleu dels seus parents ó amichs, en la casa comunal, y el viure ab la esquena dreta; quí ho havia de dir que aquells mateixos que quan nosaltres treyam els drapets al sol dels seus ídols, ens deyan *jesuitas, clericals*, veurien ben aviat la certesa de nostras afirmacions, y que desenganyats invadirian l'embelet de la Fraternitat Republicana, ahont tantas vegadas havia aclamat á certs homes, en aquella mateixa sala; donchs el *pueblo republicano* cridava irat, y ab los seus crits ofegava la veu dels que's defensavan ab falsas malalties que no eran res més que un *gran canguelo*, y cego de rabia arrencava de la paret els retrats dels Roca y Roca, Junoy, Corominas, Ardid, fentne cent trossos y aixafantlos sota els seus peus.

Y tot perquè? tot per personalismes; tot per ambicions; res per un ideal gran, ni generós; y aixó ho ha comprés el poble que'ls segueix, y ha dit: prou.

Lo ocorregut á la Fraternitat es la conseqüència lògica del despotisme y de la farsa dels seus directors.

Aixó es un símbol de decadencia per aquests homes que refiats sempre ab la ignorancia d'una part de poble, tractavan d'implantar un caciquisme més repugnant que'l d'en Planas y Casals, ab l'aggravant de fer servir la República de tapadora per las sevas concupiscencias.

Símbol de nova vida, de regeneració per aquest poble que, apartat y desenganyat de tanta farsa, no trigarà á convencers que no hi ha salvació possible per ells no més que treballant per la emancipació completa de la Nació Catalana, qu'es base y fonament de tota llibertat.

FIBLÓ

CANTARS

*Caminito de presidio
iban dos hombres en pos;
l'Esquerrá y'l Rach-Granota
els hi poden dar rahó.*

*Hi ha clavada aquí'l devant
una canyeta molt maca.
¿Volsthi jugar que aixó es
l'emblema de la barraca?*

*Porqueria d'en Maleta,
mitja lata d'en Marquina,
una bestiesa d'en Costa;
no diguis més, La Perdida.*

*Si vols dormir aviat
no has de pendre la morfina,
solsament has de llegir
un poema d'en Marquina.*

*La Bordeta se confina
con las Islas Filipinas;
un detall de Geografía
del gran Sebó Corominas.*

*Entre los republicanos
reina magnífica unión.
¿Reina y República? Vaja
que aixó no fa Salmerón.*

JOSEPH CABA-LLER



D. Francisco Palau Dalmau *ex-obrero* (?) que fa de prestamista, deixa diners al 25 per 100 cada mes ab lletres acceptades, deixant la fetxa del venciment en blanc.

Es un model de..... virtud.

La *Publicidad* pregunta qué hi han anat á fer los regionalistas á casa la vila.

Ja te ho dirém nosaltres.

Hi han anat á fer de guardians dels interessos de Barcelona; perque todas las personas honradas é imparcials sabem que si no fossin ells, fins las escupideras desapareixerian el dia menos pensat.

Además hi han anat per posar á la vergonya pú-

blica la vostra ignominia, la vostra gana y el vostre afany de ro... *detente pluma.*

Pobre Barcelona si fossin sols els fraternos á administrar los seus interessos. Aviat no portaria camisa.

O si nó que ho digan en Rach-Rach, l'Esquerrá, etc., etc. ¡Pobre República, quin fástich que fás en mans d'aquesta tayfa de *perdidos*! Afarteuse y calleu, barruts, pero aneu depressa que *el mal usar no pot durar.*

Lo diumenge passat tingué lloch á la xamosa vila del Masnou un meeting de propaganda catalanista organitzat per la «Unió.»

Lo esmentat acte resultá grandió y encoratjador, essent aplaudidíssims tots els oradors que hi prengueren part, entre els que si contava un company de redacció que parlá en nom de LA TRALLA.

Avant y fora.

Un dels que guardavan las espatillas á n'en Junoy á Sant Vicens de Torelló y que més figura dintre aquestos republicans reaccionaris, fa quatre dias que á n'el pobre del seu pare, un vellet respectable, li doná tal fart de garrotadas que'l deixá sense sentits.

No'ns estranya. Aixó es consecuencia lògica de las prédicas dels Junoy, Palau, Lerroux y demás esbirros.

D. Joseph Pons y Vinent ha sortit cap á Madrid ab l'objecte de que en Querol model y fassi la estatua ó símbol que ha d'adornar el nou edifici del Ateneu de Sant Andreu. *Así sea* (d'en Corominas).

Un alcalde model.

A Sant Vicens de Torelló tenen un alcalde que no se'l mereixen.

La barra d'en Miquel Homs, que aixís s'anomena dit alcalde, es sols comparable ab la pocavergonya d'en Junoy.

Ell se diu republicá y demócrata, pero venen eleccions y no solzament treballa per monárquichs com l'Huelin, sino que roba'ls vots pera protegir als ministerials.

Ve'l Rey d'Espanya á Catalunya y ja tenim al tremendo republicá (?) bliucant la espinada devant del Rey.

Pujan allí'ls republicans y fa'l revolucionari; arriba l'endemà'l governador, y apa á lleparli las botas.

Demanan els catalanistas permis pera celebrar un meeting, y'l nega ab més absolutisme que un inquisidor.

Ja tenia rahó un amich nostre quan li deya: Jo havia conegut un Miquel Homs noble, lliberal y justicier, y avuy trobo un alcalde déspota, tirá, que está deshonrant l'espirit demócrata de Sant Vicens de Torelló.

Es ben be un subjecte digne de figurar al partit dels Junoy, Palau y demás embusteros que si suran es gracias á la llana reaccionaria que'ls hi fa esqne-neta.

No sabem que dirli si cobart ó farsant, perque se ho mereix tot.

«La Luz Andresense», de Sant Andreu, está donant una serie de conferencias laicas pera plantar escolas de la mateixa doctrina. Fa poch dias tocava venir á en Navarro y no ha aparecido. Aquesta Societat s'está posant en camisas d'onze varas, perque no es més que una societat recreativa de *sarao*.

Visca la democracia!

Els oradors (?) de la *Caja del Pueblo* varen sortir lo passat diumenge pera Sant Vicens de Torelló, al mateix temps que també sortia pera'l mateix poble

una comissió de catalanistas disposats á arrencalshi la careta.

Donchs be; els fraternos, entre ells en Palau lo prestamista, viatjaven en vagó de primera, y'ls nostres amichs els *burgueses*, els *explotadores*, en vagó de tercera.

Y's comprén; els nostres se guanyan la vida treballant honradament y no explotant á ningú; en cambi els *redemptors* del obrer, no satisfets d'explotar la bona fé dels que'ls segueixen, els explotan materialment las sevas suhors donantse la gran vida. Y aquesta gentussa's diu demócrata; embusteros! vividors!

El colmo del cinisme. Diu en Junoy:

«Nosaltres no podém discutir ab els catalanistas mentres no tornin la honra al ciutadà digníssim, model de virtud, espill d'honradesa, l'insigne Francisco Palau Dalmau.

Al dia menos pensat es capás en Junoy de declarar *caballero dignísimo* al tinent Portas, y model d'honradesa y de virtud á n'en Mamed Casanovas, y *genios ilustres* á n'en José Maria y demás niños de Ecija.

Si la cara es lo reflexe de la conciencia, en Junoy la deu tenir molt negra.

En Lerroux ha renunciat á pre'entarse per diputat de Barcelona. Sembla que's presentarà per Almeria.

Es natural que aixís ho fassi: no essent diputat per Barcelona no haurá de venir més aquí, y aixís no's presentarà ocasió de demanarli compte dels diners de la Casa del Pueblo.

Vaja, fraternos, ja podeu estar contents; are que l'heu enlayrat vos abandona. Es lo que vos mereixeu.

Els aprenents premiats en el concurs que va organitzar l'actual Ajuntament de Barcelona encara no han rebut els premis.

Si tenim en compte que la major part d'aprenents son d'humil condició y, per tant, necessitan el premi, veurém que la majoria republicana es molt amiga dels obrers.

Com que fan tot lo que poden pera que'ls obrers no pugin menjar á fi d'estalviarshi malalties. Per una cosa ó altra son *amigos del obrero*.

En Junoy es un pocavergonya; y si ho dupta no més ha de fer que demanarne probas. Pela que no las demana. Com que ja ho sab que n'es.

La Perdida deya que'l senyor Espinós «ha salido para sus posesiones de Castelltersol». No creyent que'l senyor Espinós *possehis* tant, nos n'hem enterat, y resulta que'l gran Espinós té un pis llogat en dita població.

Nos en alegrém molt, y que li probi l'estiu.

Nos conta'l Gnom que tenim á Premiá de Dalt, que'l pobrissó del senyor Secretari, vá tenir necessitat d'una consulta de metges, degut al disgust que el Barbut li va donar al prohibirli terminament que assistís á la professó de Las Santas de Mataró, per ahont hi havia sigut convidat l'Ajuntament, y en particular el senyor Secretari.

Muchos disgustos pasarás si con el Barbut vas andando, pues que si lo vas apoyando, con él también té hundirás.

En Junoy, aquell personatge que's vol fer passar per republicá pera descredit de la idea republicana; aqueix encarcerat aristócrata barato que creyentse esser guapo, y trobant que ni ab son tipo ridicol, ni

sa cara negra ho resulta, se veu necessitat de mudarse y anar ben planxat pera poguer arribar á conquerir alguna Pepa de *menor cuantia*; pera embau-car á alguns dels pochos republicans que encara creuen ab éll y comparsa, se presentá l'altre dia al meeting ab una grossa corbata vermella, ben vermella, y camisa sense planxar, es á dir, á tall de demócrata.

Y no es aixó pas tot, donchs, en son discurs els hi va dir que las *grandes revoluciones* las feyan els *trinxerayres*. Y acabá cridant: ¡Viva la revolución!

Heus aquí la rifada més grossa que un *republico dels fraternos* puga fer als que encara'ls segueixen. ¡Tractarlos de *trinxerayres*!

¡Poca vergonya! Després d'afanarlosshi'ls quartos, que ab sa suhor han pogut estalviar, ab *Cajas del Pueblo* que no's fan, encara'ls insultan!

No'ns sorprén á nosaltres, perque'ls coneixém de temps, empró sembla mentida que hi haja gent ab tanta barra com en Junoy y demás comparsa, pera divertirse aixís ab la ignorancia del poble, y fèrlosshi perdre un temp preciós que podrian haver esmersat en lluytar per sa emancipació.

Havém rebut de *ultra tumba* una carta firmada per en Miquel Cervantes, pregantnos advertim als de la *comisión de la fiesta mayor* de Guardiola (Sant Salvador) que no deshonrin la *sonora lengua castila*. Y te rahó el pobre Cervantes de enfadarse, ó sino mirin com se explican els de la *comisión*:

«A las 10, deberá salir de la Casa Consistorial el *ilustrado* Ayuntamiento, acompañándole la misma orquesta hasta la iglesia, celebrándose un solemne oficio.

Tarde.—A la 1 se disparará una gran *latitud* de mortoretes.

A las 3, se principiarán los *juegos florales* que por último se terminarán con el *lenguaje de las flores*, por unos artistas y aficionados del pueblo.»

Y acaba dihent:

«Nota.—En dicho pueblo se encontrarán cafés que servirán á la carta, como también bebidas refrescantes, licores, etc.

Hotel de servicio honorario de comidas para los concurrentes.»

Si conseguessim al autor, per burro li regalariam un parell de morrallas.

Aquí tenen las conseqüencias de volguer fer el sabi y el fer las cosas sense sentit comú.

No n'están poch de cremats los fraternals de Premiá de Mar.

Recordarán los llegidors de LA TRALLA que los hi prometé anarhi en Lerroux ab motiu d'un mitin de controversia y no hi aná. Hi havia d'anar en Valles y Ribot y tampoch. Diumenge havian anunciat en Lletget y's perdé per la brossa. Ja ho van coneixent aquells bons obrers que s'els rifan, y per aixó ja no poden mes y treuen foch pels caixals.

¿Quan será el dia qu'es desenganyarán?

UNIO INDISPENSABLE

Als catalans que fixém els ulls sobre'ls mal-estars que pateix la classe obrera en general y que volém prestar la nostra ajuda á que sigui més fácil la arribada del jorn venturos de redempció social, que ab tant afany somniém, no pot per menys de cridar la nostra atenció aqueix estol ben nombrós d'obriers intellectuals anomenats dependents de comers, que avuy, tal com han de fer son trist romiatge, semblan uns veraders *parias* pera quins la Humanitat no ha tingut en compte lo donarlosshi 'ls drets naturals que tot ciutadà lliure ha de tenir.

Desde LA TRALLA, d'aquest setmanari que ab tant afany ve fent la propaganda democrática y nacionalista, ab el fi de poguer conseguir la més franca germanor entre tots els homes, es ahont faig sentir la meua humil veu de protesta per els explotadors y'l crit d'encoratjament y unió per els llensats á la lluyta de la vida, dels que no posseheixen bens ni riquesas; en una paraula, dels que forman la agrupació proletaria.

El dependent de comers avuy es el més digne de llástima; el veureu convertit en un esclau de las arbitrariedades del burgés sense conciencia, treballant ab tota sa forsa intelectual, molt superior á la reglamentaria del altre obrer, excrement el such de son cervell en pró d'interessos extranyes, dels que no'n gaudeix ni'l més petit benefici, y tenint que discutir enfadosament y barallarse ab personas que, per estar agraviadas ab la principalitat de la casa, han d'esser els dependents d'escriptori els cridats á ocupar el lloch del agraviable, indisposantnos ab el que no coneixém, ni'n tenim res que dir; además, ens imposan el luxu en el trajo y presentació, ja que'l nostre cárrech es de figura decorativa que ha d'esser simpática al client ó comprador. perque dat el cas de que un concurrent al negoci's queixa de que tal dependent té una figura no gayre fina, punt en blanch se procura despedirlo; que aixó, encare que sembli mentida, es una veritat amarga. Aqueixa es la part més inícuca de la vida de tals sers desgraciats, puig además de complir ab la obligació del cárrech y esser honrat, e té la necessitat de posarse adornos com do-

L'únich remey



Ab els draps que li han posat á la pobre classe obrera, la pobre está suant tant, que sols pot trobar calmant dintre d'aquesta banyera.

nas de món, perquè el nostre físich agradi a tota aquella restellera de bestias que anys ha haurien d'estar soterrades, sense haver deixat el més petit rastre en la actual generació.

Sobre la classe de que parlem hi pesen un gran nombre de vexacions irritants, com las horas que s'han de trevallar y no fer el descans dominical, que fan una vida insuportable al infelís mortal que té la desgracia d'haver escullit aqueix càrrech d'empleat de comers, retribuït ab sous mesquins y esquitits, impossibles de poder atendre las necessitats que avuy's presentan arreu ab amenassa esfereïdora.

Devant d'una explotació tan gran, es precis y necessari que's formi una unió compacta y ferma que resisteixi las onades de la més esvalotada, trencant las cadenas que endogalan el nostre cos, ab el fi d'ocupar el lloch que mereixem com homes que som, dignes de respecte y atenció com qualsevol altra agremiació.

En lo vinent article tractaré del modo que al meu entendre 's pot fer la unió que seria de gran resultat pera la dependencia intelectual.

JOSEPH BATISTA



Molins de Rey

Sr. Director de LA TRALLA.

La carta publicada en el número passat va caure com una olla d'oli bullent sobre las espatillas dels «Fraternos».

De cafre (pobrets!) no varen deixarmen, pero ab tot permaneixen en la més completa ignorancia de qui soch; ells me creuen algún federalat de aquesta vila, per lo molt que hi varen riure's federals al LA TRALLA als dits; pero heu de sapiguer, frateros de secá, que'l Petador es catalanista, pero catalanista de soca-arrel, y no com vosaltres, que lo mateix serviú per encendre un ciri á Deu com un á la... República. En Serra-del-Mam está que treu foc pe'ls caixals, y entre ell y la demés troupe han passat tota la setmana rumiant la mostra de com redactaran una carta-contradicció pe'l Padrimaner de can López. Un consell, Maymó: tú, que com á secretari de la Fraternidad deures escriurela, te recomano que't fassis amic, meu per exemple (que jo'l sé escriure el catalá, y aixís podrás evitarte el ridícul de, si empleyabas la ortografía ab que redactáreu els programas interiors (no'ls grossos, que'aquells els fereu en castila), ahont deixáreu tan mal parada la llengua que deshonreu y la bona cultura d'aquest poble, que'l més ignorant sobrepuja quatre dits de tots vosaltres. ¡Estúpids! Si per etzar me demanas que't retoqui las faltas de la carta, ho faré de molt bona gana, puig sempre es fer una obra de misericordia enseñar al ignorante, y aixís, veyentla ben escrita, es més fácil que te la publiquin, puig els cervells esquitits d'aquella casa no comprendrán que puga estar redactada per analfabets de la vostre calanya.

Y are espero ab ansia vostra disculpa (si á cas teniu barra pera disculparvos), per continuar descarregant LA TRALLA demunt vostras espatillas, en tant que vos ho mereixeu (que será sempre), puig que'ls fills borts, indignes de trepitjar la terra que els doná sava, de la que renegan y mal parlan, no necessitan altra cosa qu'una bona TRALLA ab un Petador ben fort, que'ls apallissi constantment.

Y... fins á un'altre.

PETADOR

1 agost 1904.

Sant Pere de Premiá

Sr. Director de LA TRALLA.

Vosté ha vist may qu'un home de barbas, qu'es titola república y que vulga la llibertat pera tot... pera tot, eh? l'hi vagin á demanar permís, ja pera fer ball, ja pera que llueixi més una festa, una professó, una calsevulga altra cosa, y porque els que li demanan portan nom d'un partit diferent, els ho nega rotundament; vaja qu'aixó no va, ni fa home, ni fa director d'un poble que vol el bé dels seus. Y si sols fosse aixó, encare; pero, á qui nega lo permís? á un pobre que no fa'l gasto al seu café; pero va un que de tart en tart pren café á casa seva, li fa la petició y, per no perdre aquell ral, li concedeix tot lo que demana. ¡Aixó es democracia, aixó es llibertat, igualtat, ó lo que siga? Senyor Director, ab lo seu bon criteri, que respecto, suposo me contestará qu'aixó no es res, ó, més ben dit, aixó es un alt coneixement de l'administració pecuniaria, no del poble... Ja sab vosté de quina.

Si tingués, senyor Director, l'amabilitat de preguntar á l'autoritat de Premiá el perqué, haventhi avuy dos serenos, se trovan més sovint vuyts los galliners qu'avants ab un sereno solsament.... Jo suposo que no será per falta de vigilants, mes per falta de vigilancia... No ho sé, nó, pero'l meu cap barrina devegadas algunas cosas que tal volta no son veritat, pero que també podrian serho. Com qu'el poble es tan graaan... també podria ésser que quan els vigilants están fent la copa... dich, complint lo seu deber en un cantó, els la fregelxin per l'altre, pero també podrian combinar-se de manera que quan l'un fos á un cantó, l'altre fos al cantó contrari, y aixís tot s'arreglaria.

Repeteixo, senyor Director, el testimoni del meu afecte y b. s. m.,

ARGENT-VIU

Rubí

Sr. Director de LA TRALLA.

Som molts dels que prenem LA TRALLA cada setmana que trobem á mancar las correspondencias del Frisella Rubinesa y Trallorich Rubinech, y com que son tantas las cosas que han passat en aquesta vila y de res ens han innovat, prego á dits senyors fassin l'obsequi ells, que'n saben molt, d'escriuren de tant en tant alguna. Si jo sabés ferho cregui que ho faria, emperó soch curt de ploma, ab prou feynas sabria donar noticias.

Donchs, si senyor; en aquí hem tingut meetings llibertaris dihent moltas pestas dels republicans, y aquests ne tenian dos que pintavan en el Casino, y pel sol fet d'assistir al meeting y simpatisar ab els enfadats los varen despatxar porque diu que no son bons republicans.

Hem tingut també un delegat del governador pera inspeccionar los llibres dels Ajuntaments y dels Fielats de consums, y de resultas tenim al Fiel á la presó de Tarrassa per haverhi trobat algunas irregularitats. La causa diu que donará molt joch, porque diu que hi jugan els cacichs Planas y Casals y Roig y Bergadá pera treure l'Ajuntament; no sé si ho logran, porque si aquests ho fan malament, los que entressin potser ho farien pitjor; serian segurament retrógados caciquistas, y tots sabem lo que feyan al seu temps; y prou, que no'n sé més.

PERE CAMP Y NADAL

24 Juliol 1904.

Hostalrich

Sr. Director de LA TRALLA.

Hem ja arribat en la época que la calor s'ha fet sentir més en aquesta vila; bona proba n'ha donat lo termómetro que ha arribat á marcar 35° crs., y la ebullició que ab tal motiu s'ha després en obsequi dels vehins y benvolguts estiejadors, la gran fator de tots els atos de las casas, degut á la molt groixuda y podrida capa d'escombraries y de las ditxosas y interminables clavegueras plenas de suchs en descomposició de totas menas y grans, acompanyanthi ademés una espessa y esglayadora volayada de mosquits que han honrat als forasters; tot contribuïx á posar de manifest lo molt que's preocupan las nostras autoritats del be de la població; y ¿qué tal senyors de la Junta de Sanitat d'aquell cas de cólera declarat per un membre de la Junta d'Higiene? ¿qué s'ha fet per tal motiu res, y per aixó lo que no fassi la classe directiva de aquesta política xorca y baladrera en be del sanejament de la via pública, haurán els vehins d'agafar una escombra y treure á tots aquests mosquits junt ab els pares de la patria que sols se cuydan de vegetar com las bestias.

MOSQUITERA

28 Juliol 1904.

Caciquisme republicà en Premiá de Dalt

Perque's vegi el jacobinisme dels Barbut's y taramechs de Premiá de Dalt, sápija tothom que'l comitè republicà democràtic federal de dit poble, proposá destituhir al Sr. Juli, diputat provincial, per el gran crim, de que la Diputació, no aprobá el cens electoral tal com el presentaba el grran cacich republicà y Alcalde perpétuo Sr. Barbut, creyentse qu'aixó era degut á que'l Sr. Juli. no's volia fer solidari de las sevas.... bestias.

Doném l'enhorabona al Sr. Juli per no haver volgut fer el joch del gran cacich, per més que qual nou Moysés, li hagi dirigit el Sr. Barbut tot un aplech de llamps y trons, ja que brams d'ase no pujau al.... lloch.

Valls

Sr. Director de LA TRALLA.

Molt Sr. meu: Altre vegada donaré un quants cops de tralla á uns republicans, qn'aprofitantse de la huelga de ls meus germans obrers; han posat un negoci brut y que fa una gran forto de fraude per los voltans de la Estació, que sembla estrany que l'Inspector no se'n hagi adonat. En los grandes almacenes, propietat d'un republicà molt compassiu per los pobres huelguistas, hi funciona una prempsa, ahont esprement nit y dia, mellassas, pansas y la sanch de ls treballadors, pera fabricar vi artificial, que, per medi del gran número de tavernas republicanas, enmatzinaran als babaus que creuen encare'n aqueixos redemptors.

Y are senyor Inspector d'alcohol's, vosté que fa tants viatjes á Montblanch, quan sigui á l'Estació, donguis un vistazo per allí al frente... pero vaja, no s'hi amohini, porque en cas de descubrirse el tinglado, ja tenen preparat un cavall d'espant que cap gitano l'hi donará, ni tan sols una pesseta.

CABRA VELLA

Obrer

Valls, 19 Juliol 1904.

Sant Andreu de Palomar

Sr. Director de LA TRALLA.

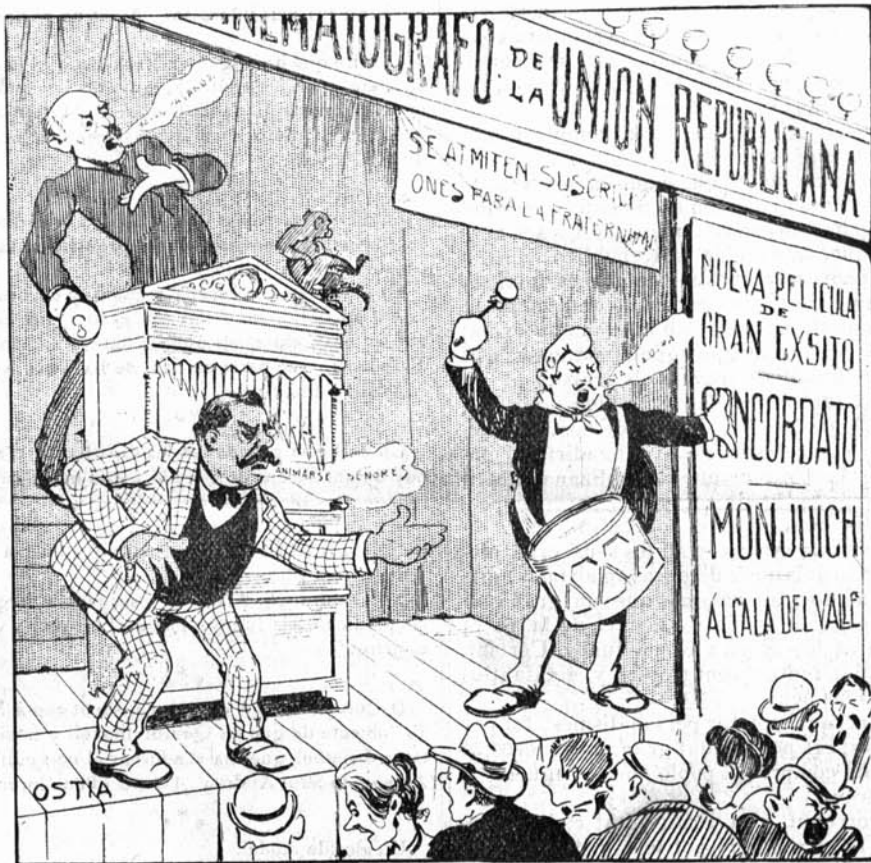
Ara si que sembla que'ns volen ensabonar la cara. Tindré (ajudant el partit de l'Unió), lo mercat empedrat de nou, ab material vell, pero resuita que no més deuen empedrar las entradas que donan al mercat. Lo que debian fer los regidors d'aquest districte, fora obtenir el que cubrisin lo mercat y aixís quan plouria, ningú's mullaria: aixó fora una millora, que lo que farán, (si ho arriban á fer) es una tonteria, porque fassin un ball de patacada en honor de ls ediles, els que varen fer los possibles per poguer obtenir que cobrisin lo mercat de la Sagrera. ¿Es que's més gran la Sagrera que Sant Andreu?— ¡Nó! ni més gran ni més important, ni de més necesitat. N'obstant es l'únic que'ns poden donar. En Galf prou diu que hi ha'l projecte d'empedrar la carretera desde la Riera d'Horta al carrer del Duch de la Victoria. ¡Galf! ¡Galf! Aixó deura ser com la crema de Barcelona per'n Lerruch, sino que á última hora et passará lo que á n'ell... ¿Sabs qué...? pues que no tenia mistos.

Deixém lo temps per testimoni.

CEBALLOT

18 Juliol 1904.

Cinematograf republicá



Ells prou que s'esgargamellan pro'l públich va fent el sort, si no estrenan més películas l'establiment será mort.

Olot

Sr. Director de LA TRALLA.

No estrañen nuestros queridos lectores de que LA TRALLA salga de sus límites (de qualsevol rotatiu escrit en castila), al fer un elogi ben merescut á n'aquest fervent adorador del ideal patri qu'el ensempe que sur de son labi el crit honrat y digne de ¡Visca nostre parla! 'a empulcreix buscant per los recons lo que al mitg comensaba á ésser perdut, al que á mida de sos esforços ensenya sens pretenció sa brillant imaginació plena de fenónents produhits al contemplar la natura; ¡endeuant senyor Torras ses Garbellas de rajol, no son ensaios literaris, sino verdaders exemples, tan hermosos qu' un al llegirlos exclama: «está molt bé» amunt los cors, aquesta es la manera veritable de fer patria, no donante afront al dir qu'avuy es lo verdader rossinyol que canta las bellessa de nostra comarca. Molts gracias per lo volum.

FUETAIRE OLOTÍ

Olot, 17 Juliol 1904.

Tarrassa

Sr. Director de LA TRALLA.

Suposo enterats als llegidors de LA TRALLA de la Exposició local que fa poch, y ab motiu de la Festa Major d'aquesta ciutat tingué lloch; donchs bé: en la secció de Ciencias y Literatura d'aquesta Exposició, l'ilustre guanyador del premi de la barra, ex-línceo y actual difaceo, candidat in sempternum á la diputació á Cort's d'aquest districte, etc., etc., hi exposava una colecció antiga d'Esquellas y Campanas, ab las que'l visitant podia comprobar prácticament l'honor á que's feu mereixedor dit senyor en el concurs de la barra que organís l'any passat LA TRALLA, puig que realment se necessita barra pera exposar junt ab ditas coleccions el discurs pronunciat pel mateix en la societat «Jove Catalunya», etc., etc.

Tothom que vá visitar dita Exposició, va trobar que á la secció d'Art Antich hi faltava un exemplar del Ex-trífaseo, si bé alguns ho explicavan dihent que'l Palet y Barra, jefe de la mayoría republicana d'aquest Ajuntament, l'havia inclós en la colecció de fósills que posseeix junt ab alguns exemplars d'ases antichs baix la classificació de Assinus Ex-triphaceus, no es estrany, ¡té tanta barra!

J. M. V.

30 Juliol de 1904.

Sallent

Sr. Director de LA TRALLA.

Que'l Verí, el Catllera y en Pepet Fandillas son els que remenan las bessas dels sallentins (quan ne tenen), aixó tothom ho sab, y que'ns deixarà en jep, jau jep, un jep y un euredó que'ns enrecordarem por molts anys, aixó ningú ho posa en dupte. Quan déyam que havia quedat l'administració en mans d'uns quants vividors, veyém que no'ns varem equivocar ¡rens ni mica. Ensenyats pels seus mestres y superiors mossen Llarch y'l pinxo de'n Pepet Fandillas, han volgut fer gala de lo mal que adelantan entre'ls despreocupats, quedantse de la capta del consum una bona part de lo que aquell que desferra els caballs corrent havia de repartir equitativament per tota la comunitat. Tals mestres tals deixebles.

En lo próxim número anirà la crítica de la Trinitat Sallentina pels aprofitats deixebles, conversa arreplegada al vol dels banchs de la plassa dels arbres.

DESINFECTANT

19 Juliol de 1904.

Cambrils

Sr. Director de LA TRALLA.

Tranquil llegí la polémica sostinguda entre'l pseudoním P. y'l senyor Rovira (Joseph), y cal confessar qu'es menester esserne un xich foll per deleitarse ab tanta manera, quan tothom comprén que'l gos del senyor Bassedas es una plaga pel vehinat; porque, aném á véurer: ¿no ocasioná als senyors Joan Ferré (Leopoldo), Aguiló (Miquel) y d'altres, pérduas considerables y's negá rotundament á satisfierlas? ¿Vol fer el favor de dirnos, senyor Bassedas, com entén la democracia y l'amor al próxim?

Lo del Robert y'l transeunt no havia de apareixer en lo periódic si hagués recapacitat una mica l'articulista democrata P., porque l'haver d'intervenir l'autoritat judicial, en lo primer, per conformar á las parts pagant lo senyor Bassedas una cantitat al querellant, prova clara que nega rotundament tot quant vol manifestar en sa boca de democracia y catolicisme, y al transeunt ¡per qué li doná, senyor Bassedas, un pantalón de vosté dihentli que callés y no digués res?

Hi ha cosas que no s'esplican ni's veuen prou claras. Lo transeunt implorá la caritat per amor d'aquell Deu de la veritable democracia, y si'l gos lo feri, no havia de permetre qu'intervingués la autoritat judicial per res, sino que, per conciencia y per respecte, havia galantment d'oferirse á pagar los gastos d'aquell desheretat de la fortuna que no contava ab altre medi que la voluntat pública.

Aixís se practican las obras de misericordia: consolar al trist y desconsolat y no enganyant al poble ab mirallets poch brillants, com ho fa en Lerroux y Compañia, cada escú pe'l seu istil.

Y are que no creguin que qui fa petar LA TRALLA es un jove, que prou ne sab per aixó, y conténtinse conéixel ab lo pseudoním de

CAMBRILENCH

29 juliol 1904.



Cartera de Comunicacions

Un Catalanista Republicà.—Anirà esporgantne alguna cosa que no's pot publicar firmant pseudoním.

Si-Uel.—Alsa Prem.—Anirà.

Un adroguer que may s'apura.—Mercés de la advertencia.

Ceballot.—Mercés de fuetadas; l'article anirà.

Titó.—Ha d'ésser ab tinta japonesa.

J. O., de Gracia.—Arregladet, anirà.

J. M. G.—Anirà la setmana entrant. Procuri no repetir-se tant y ser més concís.

Fuet Selvati.—Anirà.

Colaboradors.—No vos apureu; ja anirán sortint vostres escrits.

A. Claret.—Anirà.

Imp. LA RENAISSANCE, Xuclá, 13, baixos